

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

- 6578** *Reial decret llei 10/2017, de 9 de juny, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes produïts per la sequera en determinades conques hidrogràfiques i es modifica el text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Des de l'any 2007, les situacions de sequera hidrològica a les demarcacions hidrogràfiques intercomunitàries es gestionen mitjançant els plans especials davant de situacions d'alerta i sequera eventual, aprovats per l'Ordre MAMA/698/2007, de 21 de març, i posteriorment modificats pel Reial decret 1/2016, de 8 de gener, pel qual s'aprova la revisió dels plans hidrològics de les demarcacions hidrogràfiques del Cantàbric Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura i Xúquer, i de la part espanyola de les demarcacions hidrogràfiques del Cantàbric Oriental, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana i Ebre.

D'acord amb l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional, aquests plans, amb els seus sistemes d'indicadors hidrològics, són els que serveixen de referència als organismes de conca per a la declaració formal de situacions d'alerta i sequera eventual.

II

El valor mitjà nacional de les precipitacions acumulades des del passat 1 d'octubre fins a l'1 de maig representa al voltant d'un 13% menys que el valor normal corresponent al període esmentat. En data 1 de maig, la reserva hidràulica peninsular se situava en un 56%, notablement inferior a la mitjana dels últims 5 anys (74,2%) i a la dels últims deu anys (70%).

Els volums embassats en el present any hidrològic a les demarcacions hidrogràfiques intercomunitàries han estat molt poc rellevants, ha persistit la situació de sequera declarada en els àmbits territorials de les confederacions hidrogràfiques del Segura i del Xúquer, i s'ha donat inici a la situació de sequera a la part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Duero.

En el cas del Duero, l'inici de l'any hidrològic 2016/2017 ha estat extremadament sec des del punt de vista de la meteorologia: així, la precipitació acumulada en els últims sis mesos de l'any passat ha estat del 55% de la mitjana de la sèrie històrica que arriba als 48 anys. Els volums embassats en data 18 de maig 2017 són 984 hm³ menys dels que hi havia embassats en aquesta mateixa data de 2016. Aquesta xifra de 984 hm³ representa un 34,20% de la capacitat de regulació de la qual disposa actualment la conca hidrogràfica del Duero.

En data 1 de maig, l'indicador de sequera de l'estat global de la part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Duero s'ha mantingut en alerta per cinquè mes consecutiu. Aquest fet ha motivat que, de conformitat amb el contingut del Pla especial d'actuació en situacions d'alerta i sequera eventual del Duero, i de conformitat amb l'article 20 de les disposicions normatives del Pla hidrològic de la part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Duero, la demarcació estigui en situació de sequera prolongada, i que l'organisme de conca hagi adoptat un conjunt de restriccions per la falta d'aigua embassada, de conformitat amb l'article 55 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol. Restriccions que ja s'han determinat i posat

en pràctica a les diferents zones subministrades des dels embassaments mitjançant canals.

Sobre la base d'aquesta situació de sequera prolongada, la Comissió de Desembassament de la Confederació Hidrogràfica del Duero va acordar el febrer de 2017 l'elevació al Consell de Ministres perquè, de conformitat amb l'article 58 de text refós de la Llei d'aigües, adoptés, mitjançant un reial decret i en circumstàncies extraordinàries com les que es donen actualment a la conca espanyola del Duero, les mesures que siguin necessàries en relació amb la utilització del domini públic hidràulic, encara que hagi estat objecte de concessió, per a la superació de circumstàncies de necessitat, urgència, anòmales o excepcionals.

En el cas de la conca hidrogràfica del Segura, en sequera declarada des del 9 de maig de 2015, amb l'entrada en vigor del Reial decret 356/2015, de 8 de maig, la situació s'ha agreujat de manera particular per dos motius: el volum embassat a la mateixa demarcació és, en data 18 de maig de 2017, del 32%, quan la mitjana dels últims cinc anys en aquesta mateixa data se situa en el 60,78%, i el volum embassat a Entrepeñas i Buendía (embassaments des dels quals parteix l'aqüeducte Tajo-Segura) se situa en data 19 de maig, per sota de 368 hm³, i s'ha entrat, d'acord amb les regles d'explotació del transvasament Tajo-Segura, aprovades per la disposició addicional cinquena de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, al nivell 4, fet que implica que no cal aprovar cap transvasament per a proveïment i regadiu des de la demarcació hidrogràfica del Tajo.

En el cas de la demarcació hidrogràfica del Xúquer, també en sequera declarada des del 9 de maig de 2015 amb l'entrada en vigor del Reial decret 355/2015, de 8 de maig, en data 1 de maig de 2017, els indicadors d'estat dels subsistemes Túrria i Xúquer estan en alerta i prealerta respectivament.

El Reial decret 356/2015, pel qual es declara la situació de sequera en l'àmbit territorial de la Confederació Hidrogràfica del Segura, i el Reial decret 355/2015, del Xúquer i les seves pròrrogues, contenen com una de les mesures administratives, que pot ajudar a superar la situació d'escassetat de recursos hídrics existent, la utilització dels contractes de cessió de drets a l'ús de l'aigua que preveu la legislació d'aigües.

En aquest sentit es preveu la possibilitat que recull l'article 67.2 del text refós de la Llei d'aigües, on està previst que es pot permetre que els contractes subscrits no respectin la prelación d'usos que estableix el Pla hidrològic de la demarcació hidrogràfica, o si no a la mateixa Llei, atès que s'entén que la situació excepcional i l'interès general fan aconsellable l'autorització de la mesura.

La disposició addicional tercera del Reial decret Llei 6/2015, de 14 de maig, va admetre per a aquests mateixos contractes una excepció de l'article 69.1 del text refós de la Llei d'aigües, segons el qual «el volum anual susceptible de cessió en cap cas pot superar l'utilitzat realment pel cedent». I s'ha permès de manera excepcional i temporalment limitada la cessió de tot el cabal concedit independentment del grau d'utilització que hagi tingut per part del cedent en els 5 anys anteriors.

Aquesta previsió es refereix als contractes subscrits entre concessionaris de la conca del Segura. Actualment es fa necessari que, amb caràcter excepcional i temporalment limitat, s'estableixi aquesta mesura i s'ampliï a les conques del Xúquer i del Duero; D'aquesta manera en cadascuna de les conques esmentades es poden subscriure contractes de cessió de drets, entre concessionaris i titulars de drets d'una mateixa conca, i prendre com a referència els volums concedits i no els utilitzats en els últims 5 anys.

És una flexibilització del règim legal dels contractes que es planteja com una mesura excepcional per atendre la situació hidrològica existent i s'inclou en la disposició addicional segona.

III

Les situacions de sequera hidrològica descrites estan afectant, en molts casos, el naixement i el desenvolupament normal dels conreus de secà, així com els conreus de regadiu de les zones referides a les tres demarcacions hidrogràfiques esmentades, bé per

insuficiència de l'aigua embassada per atendre la demanda de reg, bé per la reducció de precipitacions que ha afectat les reserves en els aqüífers que proporcionen l'aigua de reg.

Les condicions climàtiques extremades que està patint aquest any el sector agrari a les zones assenyalades amenacen la viabilitat econòmica de moltes explotacions i la seva pròpia pervivència com a unitats productives, la qual cosa afectaria seriosament l'economia de les comarques agràries i el desenvolupament d'altres sectors d'activitat econòmica relacionats amb l'agricultura.

Si bé és cert que el Pla d'assegurances agràries, subvencionades pel Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, representa l'eina de referència obligada en la lluita contra les adversitats climàtiques, atès que preveu només la sequera meteorològica i no la hidrològica, la incidència extraordinària d'aquesta sequera aconsella l'adopció de mesures, a títol excepcional, que complementin l'acció de les assegurances agràries per tal de minorar les conseqüències en l'economia de les explotacions agràries afectades.

Encara que els proveïments a data d'avui semblen que estan garantits, en el cas de les demarcacions hidrogràfiques del Segura i del Xúquer, se n'està fent un seguiment exhaustiu, atesa la dependència elevada del conjunt de municipis integrats en la Mancomunitat dels Canals del Taibilla dels recursos transvasats des dels embassaments de la capçalera del Tajo. Aquest organisme autònom, per assegurar la demanda de les diferents poblacions, i pal·liar la minva de recursos que rep a través de l'aqüeducte Tajo-Segura, ha hagut de recórrer a altres fonts alternatives de subministrament (pous de sequera, contractes de cessió de drets, increment de l'ús d'aigua dessalinitzada), que han comportat un increment del cost econòmic del recurs. En la mateixa situació es troben els proveïments de la província d'Almeria que se subministren des de l'aqüeducte Tajo-Segura.

En conseqüència, per pal·liar també el desequilibri econòmic que se li hauria pogut produir a la Mancomunitat dels Canals del Taibilla i els proveïments esmentats de la província d'Almeria, i possibilitar la continuïtat de l'activitat productiva de les explotacions agràries que estan patint els efectes de la sequera, el Govern considera necessari adoptar un conjunt de mesures, amb caràcter urgent, destinades a pal·liar els efectes d'aquesta adversitat climàtica important, en el marc de la cooperació necessària amb les comunitats autònomes afectades.

Així mateix, les explotacions agràries afectades per la sequera, no només a les conques amb sequera hidrològica, sinó també a la resta de zones amb sequera meteorològica, afronten dificultats elevades de tresoreria, entre les quals cal destacar especialment els sectors de conreus herbacis per la pèrdua de collita i en els de ramaderia extensiva per l'increment dels costos per pèrdua de pastures; per això, es considera adequat adoptar la mesura destinada a ajornar el pagament de les quotes de la Seguretat Social ja que aquesta està destinada a alleujar les dificultats esmentades.

IV

En un altre ordre de coses, en aquest àmbit, les circumstàncies socials actuals requereixen d'un ús dels recursos energètics més eficient, sostenible i respectuós amb el medi ambient, que cohonestin el desenvolupament econòmic amb la protecció eficaç del medi ambient, en concordança al seu torn amb els principis bàsics que regeixen la política fiscal, energètica i ambiental de la Unió Europea.

En conseqüència, és necessari un marc normatiu que garanteixi a tots els agents afectats el funcionament adequat del model de producció d'energia, i al seu torn contribueixi a preservar el patrimoni ambiental.

A l'ordenament jurídic vigent, l'article 112 bis del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, després de la modificació feta per la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, regula el cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica. Amb posterioritat es va aprovar el Reial decret 198/2015, de 23 de març, pel qual es desplega l'article 112 bis del text refós de la Llei d'aigües i es regula el cànon per

utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica en les demarcacions intercomunitàries.

D'acord amb la legislació esmentada, i en termes consonants amb l'article 2.2.a) de la Llei 58/2013, de 17 de desembre, general tributària, la naturalesa del cànon és la d'una taxa que s'aplica a la producció de totes les instal·lacions de generació que obtenen un benefici de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic hidràulic, per a la producció d'energia elèctrica. La seva creació va obeir, com expressa la Llei 15/2012, de 27 de desembre, a la necessitat de salvaguardar la qualitat general de les aigües continentals espanyoles, que constitueixen un recurs natural de rellevància evident per al conjunt de la societat. En aquest sentit, i a fi de reforçar les polítiques de protecció del domini públic hidràulic, el Reial decret 198/2015, de 23 de març, estableix a l'article 12 que el 2% de l'import de la recaptació neta té la consideració d'ingressos de l'organisme de conca, i, particularment, que els pressupostos generals de l'Estat han de destinar a actuacions de protecció i millora del domini públic hidràulic, en els termes que defineix l'article 14, almenys un import igual a l'estimació prevista per al 98% restant de la recaptació esmentada.

V

L'experiència acumulada en els anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei 15/2012, de 17 de desembre, evidencia la necessitat de reforçar les actuacions de protecció, millora i regeneració de les masses d'aigua superficial a les conques hidrogràfiques. Tot això sense perjudici de la reducció progressiva de la contaminació procedent de substàncies prioritàries i de l'eliminació de manera gradual respecte als abocaments, les emissions i les pèrdues de substàncies perilloses en què ha d'intensificar esforços l'Administració hidràulica de l'Estat.

En aquest sentit, els programes de control de les masses d'aigua i de les zones protegides pretenen millorar els nivells de precisió i fiabilitat assolits en anys anteriors, de conformitat amb el que preveu l'article 92 ter.2 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

Per executar aquestes actuacions de protecció mediambiental que revesteixen caràcter d'urgència, es fa imprescindible dotar els òrgans competents del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient dels recursos econòmics i tècnics necessaris que permetin una conservació eficaç del domini públic hidràulic.

De la mateixa manera, l'Acord del Consell de Ministres de 9 de juny de 2017, pel qual s'aproven les noves tarifes per a l'aprofitament de l'aqüeducte Tajo-Segura, per tal de recuperar els costos anuals d'explotació, funcionament i conservació que suporta l'Administració hidràulica, així com l'amortització de les inversions estatals calculades d'acord amb la normativa vigent, reafirma la necessitat d'adoptar mesures d'equilibri economicofinancer per al compliment de les funcions que tenen encomanades els organismes de conca.

Per garantir la protecció del domini públic hidràulic, i en ordre a assegurar el compliment dels objectius ambientals que estableix la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari en l'àmbit de la política d'aigües (Directiva marc de l'aigua), s'incrementa el tipus de gravamen del cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica des del 22 per cent del valor de la base imposable que preveu l'article 112 bis del text refós de la Llei d'aigües, fins al 25,5 per cent, atès que el tipus actual es revela insuficient per assolir l'objectiu de compaginar adequadament dos béns constitucionals: el medi ambient i el desenvolupament econòmic. Aquest increment permet aplegar, en els termes que preveu l'article 12 del Reial decret 198/2015, de 23 de març, recursos addicionals amb els quals reforçar les actuacions tècniques de mesurament, anàlisi, vigilància i control dels consums d'aigua reconeguts en les concessions, el règim de compliment d'aquestes, el seguiment de qualitat, seguretat i quantitat de les aigües continentals, així com activitats de millora de la continuïtat fluvial, adaptació de les estructures a la migració de la ictiofauna i el transport de sediments, la recuperació del llit dels cursos i de l'espai fluvial, inclosos els

boscós de ribera i la lluita contra espècies invasores que suposin un deteriorament de l'estat del domini públic hidràulic.

La urgència de la iniciativa legislativa materialitzada en aquest Reial decret llei està motivada, com s'ha dit, per necessitats estructurals d'inajornable execució en la protecció, millora i regeneració de les masses d'aigua superficial de les conques hidrogràfiques, relacionada al seu torn amb una actuació legislativa immediata, que permeti aplicar un pla orgànic en l'ús i la conservació de la conca, sense oblidar les condicions meteorològiques actuals adverses que accentuen aquesta exigència.

Per tant, els ingressos derivats de la pujada del tipus de gravamen responen a un pla plurianual que concorda amb la necessitat immediata de més ingressos, associats a una imprescindible millora en la inversió i dotació de recursos en les conques hidrogràfiques, sense perjudici de la seva liquidació posterior el març de 2018.

En aquest sentit, s'ha d'assenyalar que, si bé és cert que l'autoliquidació corresponent a l'exercici 2017 no s'ha de presentar, d'acord amb el que preveu l'article 10 del Reial decret 198/2015, sinó el mes de març de 2018, l'aprovació del present Reial decret llei i, en particular, l'aplicació del nou tipus de gravamen a la part proporcional de la base imposable generada des de la seva entrada en vigor, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria única, permet generar des d'aquest mateix moment més volum de recursos destinats als organismes de conca amb càrrec a l'autoliquidació esmentada, i, alhora, que ja es pugui consignar en els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018 la quantitat destinada més elevada, en els termes que preveu l'article 14 del text reglamentari esmentat, a actuacions de protecció i millora del domini públic hidràulic, i amb això es faculti l'inici de nous projectes en l'exercici esmentat. És evident que un i altre objectiu no es podrien aconseguir si s'observa el procediment legislatiu ordinari, per tal com la demora inherent a la seva tramitació comportaria una demora parella en l'aplicació de l'increment esmentat del tipus tributari el qual, d'aquesta manera, no tindria reflex en l'autoliquidació immediata i, amb això, en els ingressos de l'organisme de conca, fet que impediria a més incorporar a la Llei de pressupostos generals per a l'any 2018 la quantitat més elevada equivalent a l'increment de recaptació esmentat.

Finalment, s'incrementa la bonificació tributària que l'apartat 7 de l'article 112 bis esmentat reconeix a les instal·lacions hidroelèctriques de potència igual o inferior a 50 MW, en la mesura necessària per mantenir els efectes del règim retributiu que estableixen el Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, així com l'Ordre IET/1045/2014, de 16 de juny, per la qual s'aproven els paràmetres retributius de les instal·lacions tipus aplicables a determinades instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, pel fet que el cànon esmentat és un dels conceptes tinguts en consideració allà a l'hora de definir els costos variables determinants del cost d'explotació de les instal·lacions tipus corresponents.

VI

Les disposicions que s'aproven mitjançant aquest Reial decret llei mantenen una relació de continuïtat amb les normes precedents que conformen l'ordenament jurídic vigent en aquesta matèria, a causa de la relació cada cop més gran entre sostenibilitat ambiental i producció energètica.

D'aquí que aquesta norma trobi el seu fonament jurídic en l'article 45 de la Constitució espanyola, en el qual la protecció del medi ambient es preveu com un dels principis rectors de les polítiques socials i econòmiques, amb l'objectiu d'internalitzar els costos mediambientals derivats de la producció de l'energia elèctrica, sense oblidar que la millora dels nivells d'eficiència energètica comporta un increment en la qualitat de gestió dels recursos naturals.

No obstant això, s'ha d'advertir que la Constitució imposa així mateix «el deure d'atendre el desenvolupament de tots els sectors econòmics» a l'article 130.1, precepte que està dotat d'una càrrega finalista essencial, que és equiparar el nivell de vida de tots els espanyols i afavorir tots els sectors econòmics. En efecte, l'article 130 és una

manifestació més de l'Estat social i democràtic de dret (article 1.1) i és reflex d'una de les funcions bàsiques d'aquest, la funció promocional (article 9.2) per equiparar el nivell de vida de tots els espanyols, sense oblidar el principi de solidaritat que proclama l'article 2, de conformitat amb el qual l'Estat ha de vetllar per l'establiment d'un equilibri econòmic adequat i just entre les diverses parts del territori espanyol.

En suma, l'article 130 consagra l'obligació dels poders públics d'atendre la modernització i el desenvolupament de tots els sectors de l'economia i l'article 45 fa que això s'hagi de compaginar amb la protecció del medi ambient.

La modificació del cànon hidroelèctric que conté aquest Reial decret llei preserva adequadament les garanties constitucionals en la relació entre el principi de legalitat tributària i el límit a la facultat de dictar decrets lleis susceptibles d'afectar el deure de contribució al sosteniment de les despeses públiques, ja que no incideix en els elements essencials del tribut ni en la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari. En aquest sentit, el Tribunal Constitucional (SSTC 35/2017, d'1 de març (FJ 5è) 100/2012, de 8 de maig, (FJ 9è) 111/1983) sosté que el sotmetiment de la matèria tributària al principi de reserva de llei (articles 31.3 i 133.1 i 3 CE) té caràcter relatiu i no absolut, per la qual cosa l'àmbit de regulació del decret llei pot penetrar en la matèria tributària sempre que es donin els requisits constitucionals del pressupost habilitador i no afecti les matèries excloses, que implica en definitiva la impossibilitat mitjançant aquest instrument d'alteració del règim general o dels elements essencials dels tributs, si incideixen sensiblement en la determinació de la càrrega tributària o són susceptibles d'afectar així el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just.

Per tot això, concorren d'aquesta manera les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent, que constitueixen el pressupost habilitador exigint al Govern per l'article 86.1 de la Constitució espanyola per dictar decrets lleis, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional: una situació de necessitat fonamentada en dades concretes; la urgència de les mesures que s'han d'aplicar respecte a aquesta situació de necessitat, que no es pot atendre acudint al procediment legislatiu d'urgència; i l'existència d'una connexió entre la situació d'urgència definida i les mesures concretes adoptades per afrontar-la.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.22a de la Constitució espanyola, que estableix la competència exclusiva de l'Estat en la legislació, l'ordenació i la concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma, així com a l'empara de l'habilitació que conté l'article 149.1.14a que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda pública.

Per tot això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, del ministre d'Hisenda i Funció Pública, del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital i de la ministra d'ocupació i Seguretat Social i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 9 de juny de 2017,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i finalitat.*

1. Aquest Reial decret llei té per objecte, en primer lloc, establir mesures de suport als titulars de les explotacions agràries situades en els àmbits territorials afectats per la sequera hidrològica, és a dir, la part espanyola de la demarcació hidrogràfica del Duero, demarcació hidrogràfica del Xúquer i demarcació hidrogràfica del Segura, aquest any 2017, quan hagin tingut una dotació inferior o igual al 50 per cent de la normal, o hagin patit pèrdues de producció bruta en els conreus, almenys, d'un 20 per cent de la producció normal en zones desfavorides, i d'un 30 per cent en la resta de zones, de conformitat amb els criteris establerts per la Unió Europea.

2. En segon lloc, establir una mesura de suport als titulars de les explotacions agràries afectades tant per la sequera hidrològica a les conques anteriors com la meteorològica a tot el territori nacional.

3. En tercer lloc, és objecte d'aquest Reial decret llei pal·liar el desequilibri econòmic produït a la Mancomunitat dels Canals del Taibilla i als abastaments de la província d'Almeria en la part que se subministren mitjançant l'aqüeducte Tajo-Segura a causa de l'ús de recursos no habituals, (pous de sequera, contractes de cessió temporal de drets, increment de recursos no convencionals com l'aigua dessalinitzada), necessaris per garantir l'abastament de les seves poblacions, com a conseqüència de la situació de sequera que pateix la demarcació hidrogràfica del Segura.

4. Finalment, mitjançant aquesta norma s'incrementa el tipus de gravamen corresponent al cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica, que preveu l'article 112 bis del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, per tal de millorar la dotació als òrgans competents del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient i als organismes de conca dels recursos necessaris per a la protecció i millora del domini públic esmentat.

Article 2. *Exempció de les exaccions relatives a la disponibilitat d'aigua.*

1. Per als titulars de drets a l'ús d'aigua per a reg i per a la Mancomunitat dels Canals del Taibilla i per als abastaments de la província d'Almeria en la part que se subministren mitjançant l'aqüeducte Tajo-Segura als quals es refereix l'article anterior, es concedeixen les exempcions següents:

a) La quota de la tarifa d'utilització de l'aigua i del cànon de regulació que estableix l'article 114 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, corresponents a l'exercici 2017.

b) Les aportacions relatives a les despeses fixes i variables de funcionament de la tarifa de conducció de les aigües incloses en els paràgrafs b) i c) de l'article 7.1 de la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de regulació del règim econòmic de l'explotació de l'aqüeducte Tajo-Segura, corresponents a l'exercici 2017. Aquesta exempció no afecta la liquidació econòmica d'exercicis anteriors que no s'hagin considerat en el càlcul de les tarifes aplicades en l'exercici 2017.

c) La quota corresponent a l'exercici 2017, de la tarifa de conducció de les aigües per la infraestructura del postransvasament (conca del Segura), que preveu l'article 10 de la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, que sigui aplicable a les aigües pròpies de la conca.

2. Els subjectes passius de les exaccions assenyalades als apartats anteriors que hagin satisfet totalment o parcialment les quotes corresponents tenen dret a la devolució de les quantitats ingressades.

Article 3. *Moratòries a les cotitzacions a la Seguretat Social.*

Les empreses i els treballadors per compte propi, titulars de les explotacions agràries afectades per la sequera, tant hidrològica com meteorològica en tot l'àmbit nacional, inclosos en qualsevol règim de la Seguretat Social, poden sol·licitar i obtenir, prèvia justificació dels danys soferts, una moratòria d'un any sense interès en el pagament de les cotitzacions a la Seguretat Social corresponents als mesos de juliol de 2017 a febrer de 2018, tots dos inclusivament, així com en el pagament de les quotes per les jornades reals corresponents al mateix període.

Article 4. *Modificació del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

Es modifica l'article 112 bis del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, en els apartats 5 i 7, que queden redactats amb el contingut següent:

«5. El tipus de gravamen anual ha de ser del 25,5 per cent del valor de la base imposable i la quota íntegra ha de ser la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.»

«7. El cànon s'ha de reduir en un 92 per cent per a les instal·lacions hidroelèctriques de potència igual o inferior a 50 MW, i un 90 per cent per a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica de tecnologia hidràulica de bombament i potència superior a 50 MW, i en la forma que reglamentàriament es determini per a les produccions o instal·lacions que s'hagin incentivar per motius de política energètica general.»

Disposició transitòria única. Règim transitori per a la liquidació del cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica corresponent a l'exercici 2017.

1. En l'autoliquidació de l'exercici 2017 que, d'acord amb el que preveu l'article 10 del Reial decret 198/2015, de 23 de març, ha de fer cada contribuent el mes de març de 2018 s'han d'aplicar el tipus del 22 per cent a la part proporcional de la base imposable corresponent a la fracció de l'any transcorreguda fins a l'entrada en vigor del present reial decret llei, i el tipus del 25,5 per cent a la part proporcional de la base imposable corresponent a la fracció de l'any posterior a l'entrada en vigor esmentada, tot això sense perjudici de l'aplicació, en el que no sigui incompatible, del que preveuen els articles 8 i 10 del text reglamentari esmentat. En cas que sigui el primer exercici en què s'hagi de fer l'autoliquidació, s'ha d'atendre la part del període de vigència de la concessió que sigui respectivament anterior i posterior a l'entrada en vigor esmentada. El mateix criteri temporal s'ha d'aplicar a les bonificacions de la base imposable.

2. Si es produeixen liquidacions de la producció elèctrica de caràcter definitiu per part de l'operador del mercat, de l'operador del sistema o de l'òrgan encarregat de les liquidacions amb posterioritat a la data d'autoliquidació del cànon, el contribuent està obligat a fer una autoliquidació complementària en els tres mesos següents a l'esmentada liquidació definitiva de la producció.

Disposició addicional primera. Crèdits pressupostaris.

1. La compensació de les disminucions d'ingressos que es produeixin a les confederacions hidrogràfiques com a conseqüència de les exempcions, que preveu l'article 2 d'aquest Reial decret llei, s'ha de finançar íntegrament amb càrrec al Fons de contingència d'execució pressupostària.

2. Aquesta compensació es pot finançar amb càrrec als recursos propis i al romanent de tresoreria que, si s'escau, hi hagi, i s'han de tramitar, si és necessari, les modificacions pressupostàries corresponents, de conformitat amb el que disposa la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Disposició addicional segona. Regla excepcional i temporal sobre la cessió de drets a l'ús privatiu d'aigües en les demarcacions hidrogràfiques amb declaració de sequera vigent.

Amb caràcter excepcional i temporalment limitat fins al 30 de setembre de 2018, es poden autoritzar contractes de cessió de drets a l'ús privatiu de les aigües, entre concessionaris de la conca del Segura, en què el volum susceptible de cessió sigui igual al volum concedit al titular que cedeix el seu dret, i no és aplicable la limitació que estableix l'article 69 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües.

Amb el mateix caràcter i vigència temporal es poden autoritzar contractes de cessió de drets a l'ús privatiu de les aigües, entre concessionaris de la conca del Duero.

Aquesta mateixa previsió s'ha d'aplicar als contractes que se subscriguin entre concessionaris de la conca del Xúquer amb una vigència temporal limitada al 30 de setembre de 2017.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, a la regla 22a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma llevat del que disposa l'article 3 que es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a, que atribueix a l'Estat competència exclusiva per fixar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Facultats de desplegament.*

El Govern i els titulars dels ministeris d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, Hisenda i Funció Pública, Energia, Turisme i Agenda Digital, i Ocupació i Seguretat Social, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fet a l'Ambaixada d'Espanya a Astana, el 9 de juny de 2017.